ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 15ης Ιουλίου 2015*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος TVR ITALIA — Προγενέστερο εθνικό και κοινοτικό λεκτικό σήμα TVR — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009»

Στην υπόθεση Τ-398/13,

TVR Automotive Ltd, με έδρα το Whiteley (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου αρχικώς από τους G. Schneider και S. Hanne, στη συνέχεια από τον J. Crespo Carillo,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

TVR Italia Srl, με έδρα την Canosa (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον F. Caricato, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Μαΐου 2013 (υπόθεση R 823/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Muadib Beteiligung GmbH και της TVR Italia Srl,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Prek, πρόεδρο, I. Labucka και V. Kreuschitz (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: L. Grzegorczyk, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Αυγούστου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιανουαρίου 2014,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Ιανουαρίου 2014,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Μαρτίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 19 Φεβρουαρίου 2007 η παρεμβαίνουσα, TVR Italia Srl, υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 12, 25 και 37 του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση των σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 12: «Αυτοκίνητα· σπορ αυτοκίνητα· φορτηγά· μοτοποδήλατα· μοτοσυκλέτες· ποδήλατα· τρίκυκλα· ελαστικά και αεροθάλαμοι για οχήματα και αυτοκίνητα εν γένει· ελκυστήρες· λεωφορεία· οχήματα και αυτοκίνητα οχήματα· αεροπλάνα· ελικόπτερα· ανεμόπτερα· λέμβοι· φουσκωτοί λέμβοι· πλοία· μηχανήματα κινήσεως στην ξηρά, στον αέρα ή στο νερό· κινητήρες και μηχανοκινητήρες για οχήματα· μέρη δικύκλων, μοτοποδηλάτων, μοτοσυκλετών και οχημάτων· μέρη σκαφών και αεροπλάνων»·

— κλάση 25: «Ανδρικά, γυναικεία και παιδικά ενδύματα γενικά, που περιλαμβάνουν: δερμάτινα ενδύματα· πουκάμισα· μπλούζες· φούστες· γυναικεία σύνολα (ταγιέρ)· μπουφάν· παντελόνια· παντελόνια κοντά· πλεκτές μπλούζες· γυναικεία πουκάμισα· πιτζάμες· κάλτσες μακριές· ανδρικές φανέλες· κορσέδες (εσώρουχα)· καλτσοδέτες· κιλότες· στηθόδεσμοι· μεσοφόρια (κομπινεζόν)·

καπέλα· μαντήλια λαιμού (φουλάρια)· γραβάτες· αδιάβροχα· παλτά· σακάκια· μαγιό· αθλητικές φόρμες· αλεξίνεμα με κουκούλα (άνορακ)· παντελόνια για σκι· ζώνες· γούνες· κασκόλ· γάντια· γυναικείες ρόμπες· υποδήματα γενικά, όπου περιλαμβάνονται: παντόφλες, παπούτσια, αθλητικά υποδήματα, μπότες και σανδάλια»·

— κλάση 37: «Δραστηριότητα που αναπτύσσεται στον τομέα των κατασκευών και των επισκευών, με ειδική αναφορά στον τομέα της μηχανικής και της αυτοκινητοβιομηχανίας».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* υπ' αριθ. 4/2008 της 28ης Ιανουαρίου 2008.

5 Στις 25 Απριλίου 2008 η Muadib Beteiligung GmbH άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009), κατά της ζητηθείσας καταχωρίσεως σήματος για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που αναφέρονται στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι που αναφέρονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', στο άρθρο 8, παράγραφος 4, και στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', άρθρο 8, παράγραφος 4, και άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009].

7 Η ανακοπή βασιζόταν, μεταξύ άλλων, αφενός, στο προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα TVR, το οποίο καταχωρίσθηκε στις 14 Απριλίου 1998 με αριθ. καταχωρίσεως 61283, για «μηχανοκίνητα οχήματα και τα συνιστώντα μέρη αυτών», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 12, και, αφετέρου, στο προγενέστερο λεκτικό σήμα TVR, το οποίο καταχωρίσθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 27 Φεβρουαρίου 2004 με αριθ. καταχωρίσεως 2343460, για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 9, 11, 25 και 41 (στο εξής: προγενέστερο βρετανικό σήμα).

8 Κατόπιν αιτήματος της παρεμβαίνουσας να προσκομίσει η Muadib Beteiligung αποδεικτικά στοιχεία για την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος, κατά την έννοια του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, η δεύτερη προσκόμισε πλείονα έγγραφα ως αποδεικτικά στοιχεία, βάσει μαρτυρικής καταθέσεως (witness statement) της H., δικηγόρου με ειδίκευση σε θέματα σημάτων της εταιρίας Marks & Clerk και νόμιμης εκπροσώπου της Muadib Beteiligung στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής.

9 Με απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2010, το τμήμα ανακοπών έκανε μερικώς δεκτή την ανακοπή. Πρώτον, το τμήμα ανακοπών έκανε δεκτή την ανακοπή καθόσον έκρινε ότι η Muadib Beteiligung είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος για τα «σπορ αυτοκίνητα, καθώς και τα συνιστώντα μέρη αυτών», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 12. Δεύτερον, λαμβάνοντας υπόψη τα εν λόγω προϊόντα, καθώς και τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά το προγενέστερο βρετανικό σήμα, το τμήμα ανακοπών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 12, 25 και 37, με εξαίρεση τα προϊόντα «φορτηγά», «τρακτέρ», «λεωφορεία», «μοτοποδήλατα», «δίκυκλα», «τρίκυκλα», «αεροπλάνα», «ελικόπτερα», «ανεμόπτερα», «σκάφη», «φουσκωτές λέμβοι», «πλοία», «μηχανήματα κινήσεως στον αέρα ή στο νερό», «μέρη δικύκλων, μοτοποδηλάτων» και «μέρη σκαφών και αεροπλάνων», τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 12. Τρίτον, το τμήμα ανακοπών απέρριψε τους λόγους ανακοπής οι οποίοι αντλούντο, αντιστοίχως, από το άρθρο 8, παράγραφος 4, και από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Τέταρτον, απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος «για τα προϊόντα και [τις] υπηρεσίες που προαναφέρθηκαν» και την έκανε δεκτή για τα «υπόλοιπα προϊόντα [της] κλάσεως 12».

10 Στις 14 Απριλίου 2011 η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, καθόσον με αυτή είχε απορριφθεί η αίτηση καταχωρίσεως σήματος.

11 Στις 17 Απριλίου 2011 η παρεμβαίνουσα προσέφυγε στο ΓΕΕΑ ζητώντας να κηρυχθεί άκυρο το προγενέστερο σήμα, δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, για το σύνολο των προϊόντων που αφορά το ως άνω σήμα, τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 12.

12 Στις 25 Μαΐου 2011 η προσφεύγουσα ζήτησε να αναβληθεί η διαδικασία ανακοπής ενώπιον του τμήματος προσφυγών εν αναμονή της αποφάσεως επί του αιτήματος περί κηρύξεως ακυρότητας.

13 Στις 15 Ιουλίου 2011 η Muadib Beteiligung υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής, καθώς και επί του αιτήματος αναστολής, προς το οποίο αντιτάχθηκε.

14 Στις 26 Οκτωβρίου 2011 το τμήμα προσφυγών αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία ανακοπής εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως επί του αιτήματος περί κηρύξεως ακυρότητας.

15 Με απόφαση της 8ης Μαΐου 2012, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε το αίτημα περί κηρύξεως ακυρότητας για τον λόγο ότι η Muadib Beteiligung είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για την περίοδο μεταξύ 17ης Μαΐου 2006 και 16ης Μαΐου 2011.

16 Στις 13 Ιουλίου 2012 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

17 Με απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2012, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη λόγω εκπρόθεσμης ασκήσεώς της.

18 Την 1η Μαρτίου 2013 το ΓΕΕΑ ενημέρωσε τους διαδίκους ότι ήρθη η αναστολή της διαδικασίας ανακοπής, και ότι η εν λόγω διαδικασία θα συνεχιζόταν.

19 Με απόφαση της 14ης Μαΐου 2013 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στη Muadib Beteiligung στις 23 Μαΐου 2013, το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκανε δεκτή την προσφυγή στο σύνολό της, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της. Με την απόφασή του το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, αφενός, για την περίοδο μεταξύ 28ης Ιανουαρίου 2003 και 27ης Ιανουαρίου 2008, η Muadib Beteiligung δεν είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση ούτε του προγενέστερου κοινοτικού σήματος (σημεία 16 έως 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως) ούτε του προγενέστερου βρετανικού σήματος (σημείο 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και, αφετέρου, ότι η ανακοπή έπρεπε να απορριφθεί καθόσον βασιζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (σημεία 33 έως 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

20 Μετά από πλείονες απόπειρες μεταβιβάσεως, η προσφεύγουσα, TVR Automotive Ltd, έγινε δικαιούχος του προγενέστερου κοινοτικού και βρετανικού σήματος, των οποίων ο προηγούμενος δικαιούχος ήταν η Muadib Beteiligung. Έτσι, την 1η Αυγούστου 2013, η προσφεύγουσα αναφερόταν, στις βάσεις δεδομένων του ΓΕΕΑ και του United Kingdom Intellectual Property Office (Γραφείο πνευματικής ιδιοκτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου), ως δικαιούχος του προγενέστερου κοινοτικού και βρετανικού σήματος.

Αιτήματα των διαδίκων

21 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να απορρίψει την προσφυγή της παρεμβαίνουσας κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

22 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον το τμήμα προσφυγών απέρριψε την ανακοπή λόγω μη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου βρετανικού σήματος·

— να απορρίψει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

23 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή και να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να επιτρέψει τη ζητηθείσα καταχώριση σήματος·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

Επί της τηρήσεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής

24 Πρέπει εξαρχής να απορριφθεί το επιχείρημα της παρεμβαίνουσας κατά το οποίο η υπό κρίση προσφυγή ασκήθηκε εκπρόθεσμα.

25 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι στην προκειμένη περίπτωση, δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, εξεταζομένου σε συνδυασμό προς το άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και β′, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, κατόπιν της κοινοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως στη Muadib Beteiligung στις 23 Μαΐου 2013, η δίμηνη προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής, παρεκταθείσα λόγω αποστάσεως κατά δέκα ημέρες όπως προβλέπεται στο άρθρο 60 του Κανονισμού Διαδικασίας, η οποία εφαρμόζεται, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, σε κάθε διάδικο ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας του, έληξε στις 2 Αυγούστου 2013. Ως εκ τούτου, η προσφυγή, η οποία κατατέθηκε μέσω τηλεομοιοτυπίας στις 2 Αυγούστου 2013, και η οποία συμπληρώθηκε με την αποστολή του πρωτοτύπου του δικογράφου στις 5 Αυγούστου 2013, ασκήθηκε εντός της ως άνω προβλεπόμενης προθεσμίας.

Επί της νομιμοποιήσεως της προσφεύγουσας

26 Καθόσον η παρεμβαίνουσα αμφισβητεί τη νομιμοποίηση της προσφεύγουσας για τον λόγο ότι δεν απέδειξε ότι είναι δικαιούχος των προγενέστερων σημάτων, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε, αφενός, αποσπάσματα από τη βάση δεδομένων CTM-online του ΓΕΕΑ, με ημερομηνία 1η Αυγούστου 2013, στην οποία αναφέρεται ως δικαιούχος του προγενέστερου κοινοτικού σήματος και, αφετέρου, αποσπάσματα από την αντίστοιχη βάση δεδομένων του United Kingdom Intellectual Property Office, με ίδια ημερομηνία, στην οποία αναφέρεται ως δικαιούχος του προγενέστερου βρετανικού σήματος και όπου είναι καταγεγραμμένες οι μεταβιβάσεις του ως άνω σήματος, οι οποίες έλαβαν χώρα στις 17 Οκτωβρίου 2011 και στις 3 Μαΐου 2013, στο πλαίσιο μεταβιβάσεως περιουσιακών στοιχείων λόγω διαδοχής, καταρχάς, μεταξύ Muadib Beteiligung και TVR GmbH και, εν συνεχεία, μεταξύ της TVR GmbH και της προσφεύγουσας.

27 Η αόριστη και έωλη αμφισβήτηση, από την παρεμβαίνουσα, των ως άνω μεταβιβάσεων των προγενέστερων σημάτων δεν είναι ικανή να κλονίσει την αποδεικτική ισχύ των προπαρατεθέντων εγγράφων.

28 Συναφώς, το επιχείρημα της παρεμβαίνουσας κατά το οποίο, ως «ιταλική θυγατρική», ήταν η πραγματικός διάδοχος της πρώην, εγκατεστημένης στο Ηνωμένο Βασίλειο, μητρικής εταιρίας TVR Engineering Ltd, δεν ευσταθεί. Συγκεκριμένα, τα έγγραφα τα οποία προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού απλώς επισημαίνουν ότι η ως άνω μητρική εταιρία κατείχε μόνο μερίδιο 24 % του κεφαλαίου της εταιρίας αυτής και, ως εκ τούτου, δεν προκύπτει καμία απόδειξη περί νόμιμης διαδοχής μεταξύ αυτών των δύο εταιριών ή περί εταιρικής συμφωνίας μεταξύ τους με σκοπό να εκχωρήσει η μητρική εταιρία στην ως άνω θυγατρική την αποκλειστική εκμετάλλευση των σπορ αυτοκινήτων που φέρουν το σήμα TVR.

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα της παρεμβαίνουσας κατά το οποίο η προσφεύγουσα δεν έχει νομιμοποίηση για τον λόγο ότι δεν είναι δικαιούχος των προγενέστερων σημάτων πρέπει να απορριφθεί.

30 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

31 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους οι οποίοι αντλούνται, ο μεν πρώτος, από παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, ο δε δεύτερος, από παραβίαση των αρχών του δεδικασμένου ή non bis in idem και venire contra factum proprium, καθώς και από παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, εξεταζομένου από κοινού με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου

32 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, καθόσον το τμήμα προσφυγών απέρριψε την ανακοπή η οποία βασιζόταν στο προγενέστερο βρετανικό σήμα λόγω μη ουσιαστικής χρήσεώς του, μολονότι δεν είχε ζητηθεί, και δεν μπορούσε να ζητηθεί, προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων περί της ουσιαστικής χρήσεώς του. Το ΓΕΕΑ συντάσσεται με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και επίσης ζητεί να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος. Αντιθέτως, η παρεμβαίνουσα εκτιμά ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη το προγενέστερο βρετανικό σήμα πριν καταλήξει στην έλλειψη χρήσεως του «σήματος» της προσφεύγουσας. Η προσβαλλόμενη απόφαση περιορίζεται στην εκτίμηση της ελλείψεως ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος και μόνο στο τέλος αυτής της αναλύσεως αναφέρεται στο προγενέστερο βρετανικό σήμα για να την εφαρμόσει επ' αυτού κατ' αναλογίαν. Επιπροσθέτως, ακόμα κι αν, για το προγενέστερο βρετανικό σήμα, η περίοδος των πέντε ετών δεν είχε λήξει, βάσει του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία καταδεικνύουν την πρόθεση της προσφεύγουσας να μην χρησιμοποιήσει το ως άνω σήμα, καθώς και την έλλειψη δραστηριότητάς της.

33 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, στο σημείο 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών πράγματι κατέληξε στην απόρριψη της ανακοπής η οποία βασίζεται στο προγενέστερο βρετανικό σήμα, λόγω της ανεπαρκούς χρήσεώς του, παραπέμποντας mutatis mutandis στην εκτίμησή του περί των αποδεικτικών στοιχείων τα οποία προσκομίστηκαν για να αποδειχθεί η χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος (σημεία 25 έως 31 της προσβαλλόμενης αποφάσεως). Εντούτοις, όπως ορθώς προβάλλουν η προσφεύγουσα και το ΓΕΕΑ, η παρεμβαίνουσα δεν είχε ζητήσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ, να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου βρετανικού σήματος, ούτε ήταν σε θέση να το ζητήσει παραδεκτώς (βλ. κατ' αυτήν την έννοια διάταξη της 30ής Μαΐου 2013, Wohlfahrt κατά ΓΕΕΑ, C-357/12 P, EU:C:2013:356,

σκέψεις 30 και 31). Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι το προγενέστερο βρετανικό σήμα καταχωρίσθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2004, η πενταετής προθεσμία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, εξεταζόμενο από κοινού προς το άρθρο 15, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, δεν είχε ακόμα λήξει κατά τον χρόνο δημοσιεύσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, στις 28 Ιανουαρίου 2008. Επομένως, ορθώς στην απόφασή του το τμήμα ανακοπών περιόρισε την εκτίμησή του στην απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος.

34 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα απέρριψε την ανακοπή για τον λόγο ότι η χρήση του προγενέστερου βρετανικού σήματος ήταν, ενδεχομένως, ανεπαρκής.

35 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος γίνεται δεκτός.

Επί του δευτέρου λόγου

36 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι παραβίασε τις αρχές του δεδικασμένου ή non bis in idem και venire contra factum proprium, και ότι παρέβη το άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, εξεταζόμενο από κοινού προς το άρθρο 15, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αφενός, η απόφαση του τμήματος ακυρώσεων τη δικαίωσε οριστικώς σχετικά με το ζήτημα της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος κατά την περίοδο μεταξύ Μαΐου 2006 και Μαΐου 2011, και πάντως τουλάχιστον για την περίοδο μεταξύ Μαΐου 2006 και Ιανουαρίου 2008. Έτσι, το τμήμα προσφυγών όφειλε να μην προβεί σε νέα εκτίμηση των ίδιων αποδεικτικών στοιχείων, αλλά να απορρίψει ως απαράδεκτο το αίτημα περί αποδείξεως της χρήσεως που υπέβαλε η παρεμβαίνουσα. Αφετέρου, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ως άνω σήμα δεν είχε ουσιαστικώς χρησιμοποιηθεί για τα οικεία προϊόντα κατά την πενταετή περίοδο που προηγείτο της δημοσιεύσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

37 Το ΓΕΕΑ, όπως και η παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί ότι οι αρχές του δεδικασμένου ή non bis in idem και venire contra factum proprium εφαρμόζονται επί διοικητικής διαδικασίας ενώπιόν του ΓΕΕΑ. Αμφότεροι αμφισβητούν, επίσης, ότι αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος, δεδομένου ότι δεν προσκομίστηκαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προς τον σκοπό αυτόν. Κατόπιν διαδικασίας αφερεγγυότητας, η οικονομική δραστηριότητα της εταιρίας η οποία εκμεταλλεύεται το ως άνω σήμα διεκόπη, δεδομένου ότι οι τελευταίοι ισολογισμοί της ως άνω εταιρίας κατατέθηκαν το 2004 και το εργοστάσιό της έκλεισε το 2007. Το εργοστάσιο αυτό όδευε ήδη προς κλείσιμο όταν το εξαγόρασε Ρώσος επενδυτής το 2004. Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε πραγματική παρουσία στην αγορά, ούτε ότι οι πωλήσεις αυτοκινήτων TVR έλαβαν πράγματι χώρα κατά τη διάρκεια της ως άνω περιόδου. Το ασαφές και μη αξιόπιστο επιχείρημα κατά το οποίο η παραγωγή έπεσε στα δύο ή τρία αυτοκίνητα ανά εβδομάδα το 2006 δεν είναι επαρκές. Επιπροσθέτως, καίτοι η αποδεδειγμένη συμμετοχή σε σαλόνια αυτοκινήτων αποτελούσε ένδειξη παρουσίας στην αγορά, η παρουσίαση νέων μοντέλων με την ευκαιρία τέτοιων εκδηλώσεων, όπως το TVR Sagaris στο σαλόνι αυτοκινήτου του Μπέρμινχαμ (Ηνωμένο Βασίλειο) το 2004, δεν συνεπάγεται ότι το επίμαχο αυτοκίνητο τέθηκε σε παραγωγή ή πωλήθηκε εν συνεχεία. Ομοίως, το προσκομισθέν διαφημιστικό υλικό και τα ανακοινωθέντα τύπου δεν αποδεικνύουν ούτε ότι τα επίμαχα μοντέλα πράγματι πωλήθηκαν κατά την κρίσιμη περίοδο ούτε την ύπαρξη πραγματικού μεριδίου αγοράς. Εντούτοις, η προσφεύγουσα θα μπορούσε να είχε προσκομίσει πειστικά αποδεικτικά στοιχεία της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος, όπως οι ισολογισμοί της οικείας εταιρίας, οι κύκλοι εργασιών, τιμολόγια ή άλλα σχετικά οικονομικά αποδεικτικά στοιχεία.

38 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου, το οποίο αντλείται από παραβίαση των αρχών του δεδικασμένου ή του non bis in idem και του venire contra factum proprium, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η αρχή του δεδικασμένου, που απαγορεύει την αμφισβήτηση του απρόσβλητου χαρακτήρα μιας δικαστικής αποφάσεως, δεν εφαρμόζεται στη σχέση μεταξύ οριστικής αποφάσεως επί

ανακοπής και αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας, δεδομένου ιδίως, αφενός, ότι οι διαδικασίες ενώπιον του ΓΕΕΑ είναι διοικητικής και όχι δικαστικής φύσεως και, αφετέρου, ότι οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού 207/2009, ήτοι το άρθρο 53, παράγραφος 4, και το άρθρο 100, παράγραφος 2 δεν προβλέπουν αντίστοιχο κανόνα [αποφάσεις της 14ης Οκτωβρίου 2009, Ferrero κατά ΓΕΕΑ — Tirol Milch (TiMi KiNDERJOGHURT), T-140/08, Συλλογή, EU:T:2009:400, σκέψη 34· της 22ας Νοεμβρίου 2011, mPAY24 κατά ΓΕΕΑ — Ultra (MPAY24), T-275/10, EU:T:2011:683, σκέψη 15, και της 23ης Σεπτεμβρίου 2014, Tegometall International κατά ΓΕΕΑ — Irega (MEGO), T-11/13, EU:T:2014:803, σκέψη 12]. Όπως προβάλλει το ΓΕΕΑ, το ίδιο ισχύει και για την αντίστροφη κατάσταση η οποία αφορά τη σχέση μεταξύ της διαδικασίας η οποία οδηγεί σε οριστική απόφαση περί κηρύξεως εκπτώσεως ή ακυρότητας και της διαδικασίας ανακοπής. Γεγονός παραμένει ότι οι διαπιστώσεις που περιέχονται στην τελική απόφαση επί της ανακοπής δεν μπορούν να αγνοηθούν εντελώς από το ΓΕΕΑ όταν επιλαμβάνεται αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας η οποία αφορά τους ίδιους διαδίκους, έχει το ίδιο αντικείμενο και στηρίζεται στους ίδιους λόγους, υπό την προϋπόθεση ότι οι διαπιστώσεις αυτές ή τα κριθέντα ζητήματα δεν επηρεάζονται από νέα πραγματικά στοιχεία, νέα αποδεικτικά στοιχεία ή νέους λόγους ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, η παρατήρηση αυτή αποτελεί απλώς ειδική έκφραση της νομολογίας κατά την οποία η πρότερη σχετική με λήψη αποφάσεων πρακτική του ΓΕΕΑ αποτελεί στοιχείο το οποίο μπορεί να λαμβάνεται υπόψη για να εκτιμηθεί αν ένα σημείο είναι κατάλληλο προς καταχώριση (βλ. κατ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογίαν αποφάσεις TiMi KiNDERJOGHURT, προπαρατεθείσα, EU:T:2009:400, σκέψη 35, και MPAY24, προπαρατεθείσα, EU:T:2011:683, σκέψη 17).

39 Ως εκ τούτου, στην προκειμένη περίπτωση, το τμήμα προσφυγών δεν υποχρεούτο να ακολουθήσει πιστά το σκεπτικό και το συμπέρασμα της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων. Άλλως, η πρακτική αποτελεσματικότητα των διακριτών προσφυγών, αφενός, της ανακοπής της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και, αφετέρου, της κηρύξεως εκπτώσεως ή ακυρότητας καταχωρισμένου κοινοτικού σήματος θα διακυβευόταν, καίτοι η διαδοχική ή παράλληλη άσκησή τους είναι δυνατή δυνάμει του κανονισμού 207/2009 (βλ. κατ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογίαν αποφάσεις TiMi KiNDERJOGHURT, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2009:400, σκέψη 36, και MPAY24, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2011:683, σκέψη 18). Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι, υπό το πρίσμα του άρθρου 42, παράγραφος 2, και του άρθρου 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, αναλόγως της ημερομηνίας είτε της υποβολής αιτήσεως κηρύξεως εκπτώσεως ή ακυρότητας είτε της δημοσιεύσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως, οι πενταετείς περίοδοι κατά τις οποίες απαιτείται απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως κοινοτικού σήματος ενδέχεται να είναι διαφορετικές. Έτσι, στην προκειμένη περίπτωση, όπως αναγνωρίζει η προσφεύγουσα, οι περίοδοι αυτοί έτρεχαν από τον Ιανουάριο του 2003 έως τον Ιανουάριο του 2008 όσον αφορά τη διαδικασία ανακοπής και από τον Μάιο του 2006 έως τον Μάιο του 2011 όσον αφορά τη διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως, με αποτέλεσμα το αντικείμενο των δύο αυτών διαδικασιών να μην ταυτίζεται εντελώς.

40 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι η απόφαση του τμήματος ακυρώσεων είχε οριστικώς τάμει υπέρ της το ζήτημα της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος κατά την περίοδο μεταξύ Μαΐου 2006 και Μαΐου 2011 ή, τουλάχιστον, μεταξύ Μαΐου 2006 και Ιανουαρίου 2008.

41 Οι προηγούμενες εκτιμήσεις ισχύουν mutatis mutandis τόσο για την αρχή non bis in idem, η οποία εφαρμόζεται μόνον επί κυρώσεων, ιδίως ποινικής φύσεως υπό στενή έννοια, ή στον τομέα του ανταγωνισμού (βλ. κατ' αυτήν την έννοια αποφάσεις της 10ης Μαΐου 2007, SGL Carbon κατά Επιτροπής, C-328/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:277, σκέψεις 24 έως 30· της 21ης Ιουλίου 2011, Beneo-Orafti, C-150/10, Συλλογή, EU:C:2011:507, σκέψεις 68 έως 70, και της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Toshiba Corporation κ.λπ., C-17/10, Συλλογή, EU:C:2012:72, σκέψη 94), όσο και για την αρχή venire contra factum proprium (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση TiMi KiNDERJOGHURT, σκέψη 38 ανωτέρω, EU:T:2009:400, σκέψη 36). Συναφώς, αλυσιτελώς επικαλείται η προσφεύγουσα το άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, το οποίο αφορά μόνο την πολλαπλή υποβολή αιτήσεων κηρύξεως ακυρότητας ή άσκηση ανταγωγών για παραποίηση/απομίμηση.

42 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου είναι απορριπτέο ως αβάσιμο.

43 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου, πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι απέδειξε την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος για τα προϊόντα για τα οποία αυτό είχε καταχωρισθεί και για τα οποία το τμήμα ανακοπών είχε αναγνωρίσει τέτοια χρήση, κατά την πενταετή περίοδο που προηγείτο της δημοσιεύσεως της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, κατά την έννοια του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, εξεταζομένου από κοινού με το άρθρο 15 του ίδιου κανονισμού και του κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1041/2005 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2005 (ΕΕ L 172, σ. 4), κανόνας κατά τον οποίον τα αποδεικτικά στοιχεία αφορούν «τον τόπο, τον χρόνο, την έκταση και τη φύση της χρήσης του προγενέστερου σήματος».

44 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, ουσιαστική χρήση σήματος υφίσταται όταν αυτό χρησιμοποιείται κατά τρόπο σύμφωνο προς τη βασική του λειτουργία, που συνίσταται στην ταυτοποίηση της προελεύσεως των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, προς διευκόλυνση ή διατήρηση της εμπορευσιμότητας αυτών, και όχι όταν αυτό χρησιμοποιείται συμβολικώς με μόνο σκοπό τη διατήρηση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα. Κατά την εκτίμηση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως του σήματος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των πραγματικών στοιχείων και περιστάσεων εκ των οποίων μπορεί να συναχθεί ότι έχει πράγματι γίνει εμπορική εκμετάλλευσή του, ιδίως δε η χρήση του σήματος που ευλόγως θεωρείται, στον οικείο οικονομικό τομέα, ότι μπορεί να συμβάλει στη διατήρηση ή κατάκτηση μεριδίων αγοράς υπέρ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προστατεύει το σήμα, η φύση των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, τα χαρακτηριστικά της αγοράς, η έκταση και η συχνότητα χρήσεως του σήματος (αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2006, Sunrider κατά ΓΕΕΑ, C-416/04 P, Συλλογή, EU:C:2006:310, σκέψη 70· της 19ης Δεκεμβρίου 2012, Leno Merken, C-149/11, Συλλογή, EU:C:2012:816, σκέψη 29, και της 17ης Ιουλίου 2014, Reber Holding κατά ΓΕΕΑ, C-141/13 P, EU:C:2014:2089, σκέψη 29). Εντούτοις, η ανάλυση της ουσιαστικής χρήσεως προγενέστερου σήματος δεν μπορεί να περιορίζεται στην απλή διαπίστωση της χρήσεως του σήματος αυτού στην επιχειρηματική ζωή δεδομένου ότι πρέπει, επιπροσθέτως, να πρόκειται για ουσιαστική χρήση σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009. Εξάλλου, ο χαρακτηρισμός της χρήσεως ενός σήματος ως «ουσιαστικής» συναρτάται προς τα χαρακτηριστικά του οικείου προϊόντος ή της οικείας υπηρεσίας στην αντίστοιχη αγορά. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί κάθε αποδεδειγμένη εμπορική εκμετάλλευση να χαρακτηριστεί αυτομάτως ως ουσιαστική χρήση του επίμαχου σήματος (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση Reber Holding κατά ΓΕΕΑ, προπαρατεθείσα, EU:C:2014:2089, σκέψη 32).

45 Επίσης κατά τη νομολογία, από το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, εξεταζόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 10 του ίδιου κανονισμού και του κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95, προκύπτει ότι η ratio legis της προϋποθέσεως περί ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, προκειμένου να μπορεί αυτό να αντιταχθεί σε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, συνίσταται στον περιορισμό των αντιπαραθέσεων μεταξύ δύο σημάτων, εκτός αν υφίσταται βάσιμος οικονομικός λόγος που να απορρέει από πραγματική λειτουργία του σήματος στην αγορά. Αντιθέτως, οι εν λόγω διατάξεις δεν αποσκοπούν ούτε στην εκτίμηση περί της εμπορικής επιτυχίας, ούτε στον έλεγχο της οικονομικής στρατηγικής μιας επιχειρήσεως, ούτε, ακόμη, στην προστασία μόνον των σημάτων που ανήκουν στις σημαντικές από απόψεως μεγέθους εμπορικές εκμεταλλεύσεις [βλ. απόφαση της 8ης Ιουλίου 2004, Sunrider κατά ΓΕΕΑ — Espadafor Caba (VITAFRUIT), T-203/02, Συλλογή, EU:T:2004:225, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

46 Όσον αφορά την έκταση της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, αφενός, η εμπορική αξία του συνόλου των πράξεων χρήσεως και, αφετέρου, η διάρκεια της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν οι πράξεις χρήσεως, καθώς και η συχνότητα των πράξεων αυτών. Επιπροσθέτως, κατά την εξέταση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως

προγενέστερου σήματος σε συγκεκριμένη περίπτωση απαιτείται σφαιρική εκτίμηση που να λαμβάνει υπόψη όλους τους κρίσιμους στην εκάστοτε περίπτωση παράγοντες. Η εκτίμηση αυτή γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αλληλεπίδραση μεταξύ των συνεκτιμώμενων παραγόντων. Επομένως, η τυχόν μικρή ποσότητα προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο υπό το εν λόγω σήμα μπορεί να αντισταθμίζεται από τη μεγάλη συχνότητα ή τη μακροχρόνια συνεχή χρήση του σήματος αυτού και αντιστρόφως. Τέλος, περαιτέρω, η ουσιαστική χρήση ενός σήματος δεν αποδεικνύεται με πιθανότητες ή εικασίες, αλλά πρέπει να στηρίζεται σε συγκεκριμένα και αντικειμενικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την αποτελεσματική και επαρκή χρήση του σήματος στην οικεία αγορά [απόφαση VITAFRUIT, σκέψη 45 ανωτέρω, EU:T:2004:225, σκέψεις 41 και 42, και MFE Marienfelde κατά ΓΕΕΑ — Vétoquinol (HIPOVITON), T-334/01, Συλλογή, EU:T:2004:223, σκέψεις 35 και 36].

47 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος κατά την περίοδο μεταξύ Ιανουαρίου 2003 και Ιανουαρίου 2008. Συγκεκριμένα, βάσει των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων, το τμήμα προσφυγών ουσιαστικά εκτίμησε ότι, πρώτον, η μαρτυρία της Η., προερχόμενη από την ίδια την προσφεύγουσα, δεν παρείχε κανένα εχέγγυο αμεροληψίας ή ανεξαρτησίας· δεύτερον, ότι το 2006, η κατάσταση της «εταιρίας TVR» ήταν όλως επισφαλής, δεδομένου ότι το εργοστάσιό της κατασκευής κηρύχθηκε αφερέγγυο τον Δεκέμβριο 2006 και το τελευταίο TVR Cerbera που κατασκευάστηκε πωλήθηκε σε πλειστηριασμό χωρίς να φτάσει την οριακή τιμή που είχε καθοριστεί τον Αύγουστο του 2006 (σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως)· τρίτον, ότι δεν υπήρχαν αποδεικτικά στοιχεία για τις πωλήσεις προϊόντων υπό το προγενέστερο κοινοτικό σήμα μετά τον Αύγουστο του 2006, όπως αντίγραφα εμπορικών βιβλίων και δηλώσεων στις φορολογικές αρχές, δεδομένου ότι η συμμετοχή σε σαλόνια αυτοκινήτου το 2007 και το 2008, η δημοσίευση τιμών πωλήσεως το 2007 και δημοσιευμένων κριτικών του TVR Sagaris τον Δεκέμβριο του 2006, τον Ιούλιο του 2007 και στις 11 Ιουλίου 2008 δεν εξαρκούσαν συναφώς (σημεία 28 και 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εν συνόψει, τα στοιχεία αυτά δεν παρέχουν καμία πληροφορία περί του όγκου των συναλλαγών σχετικά με προϊόντα πωληθέντα υπό το προγενέστερο κοινοτικό σήμα στο Ηνωμένο Βασίλειο ή αλλού, ούτε αποδεικνύουν χρήση ικανή να δημιουργήσει ή να διατηρήσει αγορά για τα οικεία προϊόντα μετά το καλοκαίρι του 2006 (σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

48 Με το σκεπτικό αυτό, το τμήμα προσφυγών απέρριψε το αντίθετο σκεπτικό του τμήματος ανακοπών, το οποίο αφορούσε την ίδια περίοδο και βασιζόταν στα ίδια αποδεικτικά στοιχεία, κατά το οποίο, κατ' ουσίαν, τα στοιχεία αυτά, εν συνόλω εξεταζόμενα, αποδείκνυαν αρκούντως την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος για τα «σπορ αυτοκίνητα, καθώς και για τα συνιστώντα αυτών μέρη», δεδομένου ότι οι πληροφορίες που περιέχονταν σε αυτά, ιδίως στα άρθρα του Τύπου και στους τιμοκαταλόγους, παρείχαν επαρκείς ενδείξεις για την περίοδο, καθώς και για τον τόπο της χρήσεως αυτής, ιδίως στο Ηνωμένο Βασίλειο. Καίτοι η προσφεύγουσα δεν είχε προσκομίσει τιμολόγια ή στοιχεία για τις πωλήσεις, άρθρο του BBC με ημερομηνία 18 Οκτωβρίου 2006 παρέχει ορισμένα στοιχεία ως προς την έκταση της χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος καθόσον αναφέρει ότι, τον Απρίλιο του 2006, οι παραγγελίες μειώθηκαν από δώδεκα αυτοκίνητα ανά εβδομάδα σε δύο αυτοκίνητα ανά εβδομάδα. Το τμήμα ανακοπών συνεπέρανε εξ αυτού ότι, εν συνόλω εξεταζόμενα, τα έγγραφα αυτά πληρούσαν το ελάχιστο κριτήριο περί αποδείξεως ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος κατά την κρίσιμη περίοδο (σ. 4 της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών).

49 Ομοίως, όσον αφορά την περίοδο μεταξύ Μαΐου 2006 και Μαΐου 2011, το τμήμα ακυρώσεων διαπίστωσε ότι, ακόμα και ελλείψει αποδείξεων και στοιχείων σχετικά με το ύψος των πωλήσεων, υπήρχαν άλλα έγγραφα, όπως άρθρα Τύπου, ως πηγές ανεξαρτήτων πληροφοριών, τιμές, τεχνικές προδιαγραφές αυτοκινήτων, καθώς και η διαφήμιση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος στον Τύπο και σε εξειδικευμένα περιοδικά, τα οποία αποδείκνυαν ότι το ως άνω σήμα αποτέλεσε αντικείμενο πραγματικής και ουσιαστικής εμπορικής εκμεταλλεύσεως στην αγορά «κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών» (σημεία 36 και 37 της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων). Όσον αφορά τη συχνότητα της χρήσεως, καίτοι αληθεύει ότι οι κατάλογοι και τα άρθρα Τύπου δεν παρέχουν πληροφορίες επί της ποσότητας πραγματικώς πωληθέντων προϊόντων, μεγάλος αριθμός αυτοκινήτων

που καλύπτονται από το προγενέστερο κοινοτικό σήμα περιλαμβανόταν στους ως άνω καταλόγους και τα εν λόγω προϊόντα ήταν διαθέσιμα τουλάχιστον στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά τη διάρκεια μέρους της κρίσιμης περιόδου. Επομένως, σφαιρικώς εξεταζόμενα, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία καθιστούν δυνατό το συμπέρασμα ότι η ως άνω χρήση είναι αρκετά σημαντική και όχι αμιγώς συμβολική (σημεία 38 και 39 της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων) όσον αφορά τα ίδια προϊόντα (σημεία 42 έως 44 της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων).

50 Συναφώς, πρέπει εξαρχής να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη την εκτίμηση που εκτέθηκε στην απόφαση του τμήματος ακυρώσεων καθόσον αυτή αφορούσε τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία και καθόσον υφίστατο αντιστοιχία μεταξύ των σχετικών κρίσιμων περιόδων, μεταξύ Μαΐου 2006 και Ιανουαρίου 2008. Συγκεκριμένα, αφενός, η γενική υποχρέωση του ΓΕΕΑ να λαμβάνει υπόψη την προγενέστερα ακολουθούμενη στον οικείο τομέα πρακτική δεν επηρεάζει το καθήκον του να εξετάζει την ουσιαστική χρήση προγενέστερου σήματος βάσει των στοιχείων που προσκόμισε ο ανακόπτων και των πραγματικών περιστάσεων κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση Reber Holding κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2014:2089, σκέψη 46). Ως εκ τούτου, δεν συνεπάγεται, εν προκειμένω, ότι το τμήμα προσφυγών δεσμευόταν από το σκεπτικό του τμήματος ακυρώσεων ή ότι δεν μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικά συμπεράσματα ως προς την ύπαρξη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος (βλ. την προπαρατεθείσα στη σκέψη 38 νομολογία), πολλώ δε μάλλον καθόσον η χρήση αυτή έπρεπε να αποδειχθεί για δύο διακριτές περιόδους, έστω και τεμνόμενες. Αφετέρου, όπως προβάλλει το ΓΕΕΑ, μόνον το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών περίμενε την περάτωση της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας εξαρκεί για τη διαπίστωση ότι είχε κρίνει αναγκαίο να λάβει υπόψη την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων πριν εκδώσει τη δική του απόφαση.

51 Γεγονός παραμένει ότι η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών εκκινεί από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, εξεταζομένου από κοινού με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού και τον κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95, καθώς και από εσφαλμένη εκτίμηση της αποδεικτικής ισχύος του συνόλου των κρίσιμων αποδεικτικών στοιχείων.

52 Όσον αφορά τη διάρκεια της χρήσεως, έχει ήδη κριθεί ότι στις προβλεπόμενες από το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 κυρώσεις υπόκεινται μόνον τα σήματα των οποίων δεν έχει γίνει ουσιαστική χρήση επί πέντε συναπτά έτη. Ως εκ τούτου, αρκεί να έχει γίνει ουσιαστική χρήση σήματος για μέρος μόνον της κρίσιμης περιόδου ώστε να μην τύχουν εφαρμογής οι προαναφερθείσες κυρώσεις [αποφάσεις της 8ης Νοεμβρίου 2007, Charlott κατά ΓΕΕΑ — Charlo (Charlott France Entre Luxe et Tradition), T-169/06, EU:T:2007:337, σκέψη 41· της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Deichmann-Schuhe κατά ΓΕΕΑ — Design for Woman (DEITECH), T-86/07, EU:T:2008:577, σκέψη 52, και της 8ης Μαρτίου 2012, Arrieta D. Gross κατά ΓΕΕΑ — International Biocentric Foundation κ.λπ. (BIODANZA), T-298/10, EU:T:2012:113, σκέψη 58]. Ομοίως, ο κανόνας 22, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95 θέτει το κριτήριο της διάρκειας χωρίς να επιτάσσει την απόδειξη του συνεχούς χαρακτήρα της κατά τη διάρκεια της πενταετούς προθεσμίας και το διακρίνει, ιδίως, από τα κριτήρια της συχνότητας και της φύσεως της χρήσεως τα οποία, μόνον εξεταζόμενα στο σύνολό τους, καθιστούν δυνατό το συμπέρασμα ότι υφίσταται ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος. Συγκεκριμένα, μόνον κατόπιν της συνεκτιμήσεως του συνόλου των στοιχείων που έχουν τεθεί υπόψη του τμήματος προσφυγών είναι δυνατόν να κριθεί αποδειχθείσα η ως άνω χρήση [βλ. κατ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογίαν απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, Avery Dennison κατά ΓΕΕΑ — Dennison-Hesperia (AVERY DENNISON), T-200/10, EU:T:2013:467, σκέψεις 85 και 86 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

53 Επομένως, η πρόβλεψη προθεσμίας πέντε ετών από τα άρθρα 42, παράγραφος 2, και 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 δεν συνεπάγεται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος πρέπει να προσκομισθούν χωριστά για καθένα από τα έτη που καλύπτει η ως άνω προθεσμία, αλλά, αντιθέτως, αρκεί να αποδειχθεί ότι, λαμβανομένων

υπόψη όλων των κρίσιμων στη συγκεκριμένη περίπτωση παραγόντων, για μέρος τουλάχιστον της ως άνω προθεσμίας, το εν λόγω σήμα χρησιμοποιήθηκε όχι αμιγώς συμβολικώς, αλλά πράγματι με σκοπό να δημιουργήσει ή να διατηρήσει μερίδιο αγοράς για τα επίμαχα προϊόντα και τις επίμαχες υπηρεσίες. Άλλως, σε περίπτωση όπως η προκείμενη, η επέλευση μιας προσωρινής, μόνο, οικονομικής κρίσεως η οποία θα εμπόδιζε τη χρήση του προγενέστερου σήματος για περιορισμένη περίοδο, καίτοι ο δικαιούχος του σκόπευε να συνεχίσει τη χρήση του ως άνω σήματος στο εγγύς μέλλον, θα μπορούσε να είναι αρκετή ώστε να μην του είναι πλέον δυνατόν να ασκήσει ανακοπή κατά της καταχωρίσεως αναλόγου σήματος.

54 Στην προκειμένη περίπτωση, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα τόσο ενώπιον του τμήματος ανακοπών όσο και ενώπιον του τμήματος προσφυγών, πρέπει να επισημανθεί ότι καθεαυτή η χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείχθηκε, τουλάχιστον μέχρι το 2006.

55 Ακόμα κι αν η μαρτυρική κατάθεση δεν αποτελεί, συναφώς, επαρκές αποδεικτικό στοιχείο, εντούτοις εκθέτει σειρά κρισίμων εγγράφων προερχομένων από ανεξάρτητες πηγές, μεταξύ των οποίων απόσπασμα από τον ιστότοπο Wikipedia στο οποίο περιγράφεται η ιστορία της κατασκευάστριας εταιρίας σπορ αυτοκινήτων TVR, ήτοι της TVR Motors Company Ltd, και το οποίο περιλαμβάνει κατάλογο των μοντέλων που παρήχθησαν μέχρι το 2006, μεταξύ των οποίων τα TVR Tuscan και Sagaris, δύο άρθρα για την κατασκευάστρια εταιρία TVR τα οποία δημοσιεύθηκαν στον ιστότοπο του BBC στις 18 Οκτωβρίου 2006 και στις 22 Φεβρουαρίου 2007, άρθρα για τα μοντέλα TVR 350C και TVR Sagaris, τα οποία δημοσιεύθηκαν σε εξειδικευμένα περιοδικά τον Ιούνιο του 2003, τον Απρίλιο του 2005, τον Δεκέμβριο του 2006 και τον Ιούλιο του 2008, καταλόγους που παρουσιάζουν, αντιστοίχως, τα μοντέλα TVR Tuscan (το οποίο παρήχθη μεταξύ 1999 και 2006) και το TVR Sagaris (το οποίο παρήχθη μεταξύ 2004 και 2006), και έναν κατάλογο όπου εκτίθενται οι τεχνικές προδιαγραφές και οι τιμές πωλήσεως του TVR Tuscan στο Ηνωμένο Βασίλειο.

56 Επομένως, τα αναφερόμενα στη σκέψη 55 ανωτέρω έγγραφα αποδεικνύουν την ύπαρξη χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος για τα σπορ αυτοκίνητα TVR, τουλάχιστον για το χρονικό διάστημα μεταξύ Ιανουαρίου 2003 και Δεκεμβρίου 2006, ήτοι για ουσιώδες μέρος της πενταετούς περιόδου που έληξε το 2008, στοιχείο το οποίο δεν αμφισβητείται καθεαυτό ούτε από το ΓΕΕΑ ούτε από την παρεμβαίνουσα.

57 Όσον αφορά τον τόπο, τη φύση και τη συχνότητα αυτής της χρήσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι η επίμαχη αγορά αφορά την παραγωγή και την πώληση σπορ αυτοκινήτων υψηλής κλάσεως με τεχνικές προδιαγραφές οι οποίες δεν προορίζονται για την καθημερινή και συνήθη κυκλοφορία, και των οποίων η τιμή πωλήσεως υπερβαίνει την τιμή της πλειονότητας των ιδιωτικής χρήσεως αυτοκινήτων. Εντούτοις, είναι παγκοίνως γνωστό ότι η αγορά αυτή χαρακτηρίζεται από σχετικώς χαμηλή ζήτηση, από παραγωγή κατόπιν ειδικής παραγγελίας και από την πώληση περιορισμένου αριθμού οχημάτων, όπως επιβεβαιώνεται από το άρθρο του BBC της 18ης Οκτωβρίου 2006 (βλ. σημείο 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ως εκ τούτου, η προσκόμιση λογιστικών εγγράφων στα οποία εκτίθενται τα στοιχεία για τις πωλήσεις ή αποδείξεις δεν φαίνεται να είναι επιτακτική για την απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως του επίμαχου σήματος. Αντιθέτως, προκύπτει σαφώς από τα έγγραφα της δικογραφίας (βλ. σκέψη 55 ανωτέρω), μεταξύ των οποίων πλείονα άρθρα δημοσιευμένα στο διαδίκτυο και κατάλογοι, ότι τα μοντέλα TVR διατέθηκαν στο εμπόριο μεταξύ 2003 και 2006, τουλάχιστον στην επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου, στοιχείο επαρκές από εδαφικής απόψεως (βλ. κατ' αυτήν την έννοια απόφαση Leno Merken, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2012:816, σκέψεις 50 και 54) το οποίο πιστοποιεί τη φύση και την κάποια συχνότητα της χρήσεως του προγενέστερου κοινοτικού σήματος κατά την περίοδο αυτή. Επιπροσθέτως, οι δημοσιεύσεις του Ιουλίου του 2007 και του 2008 αποδεικνύουν ότι το ως άνω σήμα αποτέλεσε θέμα δημόσιας συζητήσεως ενόψει της επανεκκινήσεως της παραγωγής και της πωλήσεως του μοντέλου TVR Sagaris (βλ. επίσης σημεία 28 και 29 in fine της προσβαλλομένης αποφάσεως).

58 Υπό τις συνθήκες αυτές, αντιθέτως προς όσα επισήμανε το τμήμα προσφυγών και προς όσα υποστηρίζουν το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, δεν είναι δυνατόν να κριθεί ότι η χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος κατά την επίμαχη περίοδο ήταν απλώς συμβολική και ότι το ως άνω σήμα δεν χρησιμοποιήθηκε με σκοπό τη δημιουργία και τη διατήρηση αγοράς για τα σπορ αυτοκίνητα TVR. Συναφώς, το γεγονός ότι η παραγωγή και η πώληση των ως άνω αυτοκινήτων παρουσίασε πτώση το 2006 λόγω της αφερεγγυότητας του ευρισκομένου στο Ηνωμένο Βασίλειο εργοστασίου δεν εξαρκεί για να οδηγήσει στο αντίθετο συμπέρασμα, λαμβανομένης υπόψη της αποδεδειγμένης προθέσεως της δικαιούχου του ως άνω σήματος να επανεκκινήσει την παραγωγή των σπορ αυτοκινήτων TVR και της εμπορικής της δραστηριότητας κατά τα έτη 2007 και 2008. Επομένως, πρέπει επίσης να απορριφθεί η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών, η οποία εκτίθεται στο σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η οικονομική δυσπραγία που επηρέασε την εκμετάλλευση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος δημιούργησε αμφιβολίες σχετικά με τη χρήση του μετά το καλοκαίρι του 2006, δεδομένου ότι για τη διαπίστωση αυτή δεν ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι εξαρκεί ένα σήμα να έχει χρησιμοποιηθεί ουσιαστικώς τουλάχιστον για ένα μέρος της προθεσμίας των πέντε ετών κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 42, παράγραφος 2, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 (βλ. σκέψεις 52 και 53 ανωτέρω). Πρέπει να υπομνησθεί, τέλος, ότι η νομολογία έχει αναγνωρίσει ότι οι ως άνω διατάξεις δεν αποσκοπούν ούτε στην εκτίμηση περί της εμπορικής επιτυχίας, ούτε στον έλεγχο της οικονομικής στρατηγικής μιας επιχειρήσεως, ούτε, ακόμη, στην προστασία μόνον των σημάτων που ανήκουν στις σημαντικές από απόψεως μεγέθους εμπορικές εκμεταλλεύσεις (βλ. σκέψη 45 ανωτέρω).

59 Κατόπιν όλων των ανωτέρω συλλογισμών, προκύπτει το συμπέρασμα ότι εσφαλμένως το τμήμα προσφυγών απέρριψε την ανακοπή για τον λόγο ότι η ανακόπτουσα δεν απέδειξε αρκούντως την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος.

60 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου πρέπει επίσης να γίνει δεκτό.

61 Δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος και το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου έγιναν δεκτά, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της.

62 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του αιτήματος της προσφεύγουσας, με το οποίο ζητείται η απόρριψη της προσφυγής της παρεμβαίνουσας κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εξουσία μεταρρυθμίσεως, την οποία έχει το Γενικό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, δεν του παρέχει την εξουσία να υποκαθιστά με τη δική του κρίση την κρίση του τμήματος προσφυγών, πολλώ δε μάλλον να προβαίνει σε εκτίμηση επί της οποίας το ως άνω τμήμα δεν έχει ακόμα τοποθετηθεί. Επομένως, η άσκηση της εξουσίας μεταρρυθμίσεως πρέπει, καταρχήν, να περιορίζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας ελέγξει την κρίση του τμήματος προσφυγών, είναι σε θέση να προσδιορίσει βάσει των αποδειχθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων την απόφαση που όφειλε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2011, C-263/09 P, Edwin κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2011, σ. I-5853, σκέψη 72).

63 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το τμήμα προσφυγών βάσισε την προσβαλλόμενη απόφαση μόνο στο γεγονός ότι η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος δεν είχε αποδειχθεί, χωρίς να προβεί στην εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Τέτοια εκτίμηση δεν αποτελεί μέρος του αντικειμένου της δίκης που διεξάγεται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να προβεί στην εκτίμηση αυτού του κινδύνου συγχύσεως στο πλαίσιο της εξουσίας του μεταρρυθμίσεως, με αποτέλεσμα το δεύτερο σκέλος του αιτήματος της προσφεύγουσας να είναι απορριπτέο.

Επί των δικαστικών εξόδων

64 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

65 Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 14ης Μαΐου 2013 (υπόθεση R 823/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Muadib Beteiligung GmbH και της TVR Italia Srl.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Καταδικάζει το ΓΕΕΑ και την TVR Italia στα δικαστικά έξοδα.

Prek Labucka Kreuschitz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιουλίου 2015.

(υπογραφές)